

บทที่ 5

วิเคราะห์ผลการวิจัย และพัฒนา

5.1. วิเคราะห์การวิจัย

จากการเก็บข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัย และพัฒนาการกระจายเพิ่มบนเครือข่ายเดสก์ทอป เพื่อเพิ่มสมรรถนะของโปรแกรมประยุกต์ และเพื่อเพิ่มการรองรับภาระงานได้มากขึ้น รวมทั้งมีทรัพยากรของเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับให้ใช้ประมวลผลได้มากขึ้น หลังจากการออกแบบแล้ว ได้ทำการทดสอบเวลาตอบสนองการดำเนินงานก่อน และหลังการกระจายเพิ่ม โดยวิธีการทดสอบที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 4 ข้อมูลจะนำมาวิเคราะห์ถึงผลดังนี้

5.1.1 เวลาตอบสนองการอ่านระเบียบ

ตามตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบเวลาตอบสนองการอ่านระเบียบจากแฟ้มดัชนีที่ตั้งับเดียวกับโปรแกรมทดสอบ (local file) กับแฟ้มระยะไกล (remote file) ซึ่งเป็นแฟ้มชนิดเดียวกันปรากฏผลดังนี้

1. การอ่านระเบียบ ช่วงการเปิดแฟ้มระยะไกลครั้งแรกจะใช้เวลานาน
2. การอ่านระเบียบ ช่วงการเปิดแฟ้มระยะไกลครั้งสองในเวลาใกล้เคียงกันจะเร็วขึ้น เนื่องจากที่บัพระยะไกลจะมีการรองรับการให้บริการการเข้าถึงแฟ้มระยะไกล
3. หลังจากการเปิดแฟ้มแล้ว การอ่านระเบียบ จะใช้เวลาใกล้เคียงกันมากจนไม่แตกต่างกันในความรู้สึกของผู้ใช้

5.1.2 เวลาตอบสนองการอ่านระเบียบเมื่อมีภาระงาน

ตามตารางที่ 4.10 และ 4.11 เป็นข้อมูลที่ได้จากการวัดเวลาตอบสนองการประมวลผลแบบรวมศูนย์ และเวลาตอบสนองที่ได้จากการออกแบบการกระจายเพิ่มแล้วตามลำดับ โดยการทดสอบได้พัฒนาโปรแกรมโดยใช้ภาษาโคบอลเรียกใช้แฟ้มข้อมูลตามฟังก์ชันงานที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยโปรแกรมชุดหนึ่งจะวนลูป เพื่อจำลองภาระงาน อีกชุดหนึ่งใช้วัดเวลาตอบสนองแบบโต้ตอบปรากฏผลดังนี้

1. เวลาตอบสนองขณะการประมวลผลแบบรวมศูนย์ มีค่าเฉลี่ยดังนี้
 - 1.1 ขณะไม่มีภาระงาน 1.49 วินาที
 - 1.2 ขณะมีภาระงานในระบบ 7 ภาระงาน เท่ากับ 8.21 วินาที
 - 1.3 ขณะมีภาระงานในระบบ 25 ภาระงาน เท่ากับ 14.32 วินาที

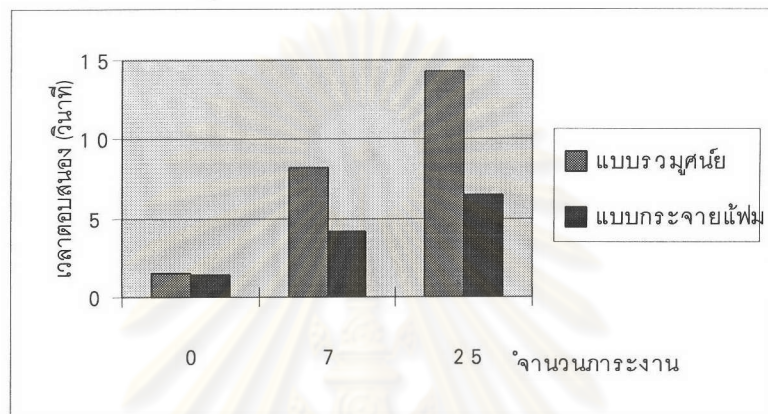
2. เวลาตอบสนองขณะการประมวลผลแบบกระจายเพิ่มที่ได้รับการออกแบบ มีค่าเฉลี่ยดังนี้

2.1 ขณะไม่มีภาระงาน 1.37 วินาที

2.2 ขณะมีภาระงานในระบบ 7 ภาระงาน เท่ากับ 4.16 วินาที

2.3 ขณะมีภาระงานในระบบ 25 ภาระงาน เท่ากับ 6.48 วินาที

นำค่าเฉลี่ยทั้งสามชุดของทั้งสองระบบมาเขียนเป็นกราฟเปรียบเทียบ

รูปที่ 5.1 กราฟแสดงเวลาตอบสนองแบบมีภาระงานเปรียบเทียบ

จากรูปคำนวณหาอัตราการเปลี่ยนแปลง = $\Delta y / \Delta x$ ได้ 2 ช่วงดังนี้

อัตราการเปลี่ยนแปลงเวลาตอบสนองเมื่อภาระงานเพิ่มของระบบแบบรวมศูนย์

อัตราการเปลี่ยนแปลงช่วงที่ 1 $(8.21 - 1.49)/(7 - 0) = 0.96$(1)

ช่วงที่ 2 $(14.32 - 8.21)/(25 - 7) = 0.34$(2)

ค่าเฉลี่ยอัตราการเปลี่ยนแปลงทั้ง 2 ช่วง $(0.96 + 0.34)/2 = 0.65$ วินาที/ภาระงาน(A)

อัตราการเปลี่ยนแปลงเวลาตอบสนองเมื่อภาระงานเพิ่มของระบบแบบกระจายเพิ่ม

อัตราการเปลี่ยนแปลงช่วงที่ 1 $(4.16 - 1.37)/(7 - 0) = 0.4$(3)

ช่วงที่ 2 $(6.48 - 4.16)/(25 - 7) = 0.13$(4)

ค่าเฉลี่ยอัตราการเปลี่ยนแปลงทั้ง 2 ช่วง $(0.4 + 0.13)/2 = 0.265$ วินาที/ภาระงาน(B)

คำนวณเปอร์เซ็นต์อัตราการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบของทั้งสองระบบ

เปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเวลาตอบสนอง $((B)-(A)) / (B) * 100$

แทนค่า (A) และ (B) $(0.265 - 0.65)/0.265 * 100$
 $= - 145 \%$

อัตราการเปลี่ยนแปลงเวลาตอบสนองใช้เวลาลดลงจากเดิม $= 145$ เปอร์เซ็นต์

5.1.3 วิเคราะห์การเรียกใช้ทรัพยากรของระบบงานประยุกต์

ตามตารางที่ 4.12 และ 4.13 เป็นการเก็บข้อมูลการเรียกใช้ทรัพยากรระบบแบบรวมศูนย์ และแบบกระจายเพิ่มตามลำดับ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้งานจริงของระบบที่ใช้เป็นกรณีศึกษานำมาหาค่าเฉลี่ยการเข้าใช้ทรัพยากรระบบคอมพิวเตอร์ได้ดังนี้

ข้อมูลการเรียกใช้ทรัพยากรเฉพาะโปรแกรมประยุกต์รวมทั้งหมด						
	Executed Time	Buffer IO	Direct IO	Image Count	Page Faults	Page IO Reads
แบบรวมศูนย์	22.587	7900552	2886631	13857	1204771	142162
แบบกระจายเพิ่ม	20.075	9406116	2106774	12695	1113537	134222
ค่าเฉลี่ยการเรียกใช้ทรัพยากรต่อหนึ่งดำเนินงานหนึ่งโปรแกรม (Image count)						
	Executed Time	Buffer IO	Direct IO	Image Count	Page Faults	Page IO Reads
แบบรวมศูนย์	5.870	57015	208.31	1	86.94	10.26
แบบกระจายเพิ่ม	5.690	740.93	165.95	1	87.71	10.57
เปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลง	-3%	29.95%	-20.33%	0%	0.88%	3.02%

ตารางที่ 5.1 แสดงเปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงปริมาณการเรียกใช้ทรัพยากรของระบบงานประยุกต์

จากการคำนวณเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงการเรียกใช้ทรัพยากรของโปรแกรมประยุกต์ก่อน และหลังการกระจายเพิ่ม

1. ใช้เวลาซีพียูลดลง 3 %
2. ใช้บัฟเฟอร์ไอโอเพิ่มขึ้น 29.95 %
3. ใช้ไดเร็กไอโอลลดลง 20.33 %
4. เกิดการบกพร่องหน้าเพิ่มขึ้น 0.88 %
5. เกิดการบกพร่องหน้าที่ต้องอ่านจาก ไอโอ เพิ่มขึ้น 3.02 %

จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า การใช้ซีพียู และการใช้งานแม่เหล็กลดลง ส่วนการแสดงผลทางเทอร์มินัล และการพิมพ์ออกที่เครื่องพิมพ์เพิ่มขึ้น ส่วนการเกิดการบกพร่องหน้าเพิ่มขึ้นไม่มาก

5.14 วิเคราะห์การเรียกใช้ทรัพยากรทั้งระบบ

จากตารางที่ 4.15 และ 4.16 เป็นการเก็บข้อมูลการเข้าใช้ทรัพยากรทั้งหมดของระบบก่อนและ หลังกระจายเพิ่มตามลำดับ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากระบบจริงทั้งหมดที่ใช้เป็นกรณีศึกษานำมาหาค่าเฉลี่ยการเข้าใช้ทรัพยากรระบบคอมพิวเตอร์ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยการใช้ทรัพยากรที่วัดได้จากระบบ						
	Idle Time %	Buffer IO rate	Direct IO rate	Process Count	Page Faults rate	Page IO Reads rate
แบบรวมศูนย์	61.3	13.8	14.0	19	3.3	0.2
แบบกระจายเพิ่ม เป็นค่าเฉลี่ย จาก 3 บัฟ	48.53	6.46	2.83	48.4	2.07	0.13
เปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลง	-20.83%	-53.18%	-79.78%	154%	-37.27%	-35%

ตารางที่ 5.2 แสดงเปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยการใช้ทรัพยากรทั้งระบบ

จากการคำนวณเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงการใช้ทรัพยากรของระบบทั้งหมดก่อน และ หลังการกระจายเพิ่ม

1. ใช้เวลาซีพียูว่างลดลง 20.83 %
2. ใช้บัฟเฟอร์ไอโอดีลดลง 6.46 %
3. ใช้ไดเร็คไอโอดีลดลง 79.78 %
4. เกิดการบกพร่องหน้าลดลง 37.27 %
5. เกิดการบกพร่องหน้าที่ต้องอ่านจาก ไอโอดี ลดลง 35 %
6. ภาระงานในระบบเพิ่มขึ้น 154 %

จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า การรองรับงานเพิ่มขึ้น และสามารถเพิ่มภาระงานได้อีก เนื่องการใช้ทรัพยากรของระบบลดลง ทำให้มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีเวลาว่างมากขึ้น

การเข้าใช้ทรัพยากรทั้งหมดของระบบ

จากตารางที่ 4.17 และ 4.18 เป็นการเก็บข้อมูลการใช้จานแม่เหล็ก และเดคเนตก่อน และ หลังกระจายเพิ่มตามลำดับ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากระบบจริงทั้งหมดที่ใช้เป็นกรณีศึกษานำ มาหาค่าเฉลี่ยการเข้าใช้ทรัพยากรระบบคอมพิวเตอร์ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยการใช้งานแม่เหล็ก และเดคเนตที่วัดได้จากระบบ				
	Disk IO Operation rate	Disk IO Request Queue Length rate	DECnet Arriving Local Packet rate	DECnet Departing Local Packet rate
แบบรวมศูนย์	13.4	0.5	0.8	0.7
แบบกระจาย เพิ่ม เป็นค่า เฉลี่ย จาก3 บัพ	2.63	0.1	1.4	1.43
เปอร์เซ็นต์การ เปลี่ยนแปลง	-80.37%	-80%	+75%	+104%

ตารางที่ 5.3 แสดงเปอร์เซ็นต์ การเปลี่ยนแปลงการใช้งานแม่เหล็ก และเดคเนตทั้งระบบ

จากการคำนวณเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงการใช้งานแม่เหล็ก และเดคเนตที่วัดได้จากระบบก่อน และหลังการกระจายเพิ่ม

1. ใช้งานแม่เหล็กลดลง 80.37 %
2. แถวคอยที่รอการเข้าใช้งานแม่เหล็กลดลง 80 %
3. กลุ่มข้อมูลเดคเนตที่เข้ามาบัพเฉพาะที่เพิ่มขึ้น 75 %
4. กลุ่มข้อมูลเดคเนตที่ออกจากบัพเฉพาะที่เพิ่มขึ้น 104 %

จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า การรองรับงานเพิ่มขึ้น และสามารถเพิ่มภาระงานได้อีก เนื่องจากการใช้งานแม่เหล็กของระบบถูกเฉลี่ย ทำให้มีแถวคอยลดลง

5.2 ผลของการวิจัย และพัฒนา

จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการกระจายเพิ่มมีผลทำให้เวลาตอบสนองดีขึ้น 145 เปอร์เซ็นต์ การใช้งานงานแม่เหล็กลดลง 80 เปอร์เซ็นต์ แถวคอยรอที่ใช้งานงานแม่เหล็กโดยรวมลดลง 80 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากโปรแกรมประยุกต์ส่วนมากเป็นการประมวลผลที่ต้องใช้อุปกรณ์รับเข้าส่งออกสูงมากเช่นงานแม่เหล็ก อาจกล่าวได้ว่าระบบสามารถรองรับภาระงานเพิ่มจากเดิมได้อีก 80 เปอร์เซ็นต์โดยที่สมรรถนะเหมือนกับก่อนการกระจายเพิ่ม